

særlig at fastsætte Afstanden for Vedtægtsvandenens Vedkommende. Saa ser jeg ikke rettere, end at vi have et saa godt Grundlag, som vi overhovedet kunne vente at faa, og jeg vil meget fraraade at foretage nogen som helst Ændring i § 6. Der er gjort den Bemærkning, at et enkelt Afsnit deraf er aldeles umuligt, nemlig Stykke 10, som siger: „I Bugter af saa ringe Bredde eller med saa smalt Indløb, at Anbringelse af Ruser ud for Aalegaardene i Henhold til ovenstaaende Regler ikke kan foretages, uden at saadanne Ruser komme til at staa i en Retning tværs paa en eller flere af de indre Aalegaarde, kan Landbrugsministeren efter forudgaaet Undersøgelse og Forhandling med de i Sagen interesserede fastsætte særlige Afstande for Fiskeri med Ruser ud for Aalegaardene, eventuelt helt forbyde saadant Fiskeri ud for dem.“ Her har man selvfølgelig tænkt paa, at der findes jo Bugter, hvor man ikke kan vente, at nogen Vedtægt kan bringes i Stand i Mangel af en egentlig Fiskerbefolkning, og her er navnlig tænkt paa Begtrup Vig, hvor Kommissionen var oppe, og hvorom Overretsprokurator Leth netop har udtalt i det Flyveskrift, han har udsendt, at han stod der paa Broen og saa, hvorledes Aalegaardene stode lige saa tætte som Tænderne i en Redekam, saa at det ikke kunde være muligt at komme ind imellem dem med noget andet Redskab; det viser altsaa, at der bliver Retten benyttet til at sætte Aalegaardene saa tæt ved hinanden, at der ikke kan komme noget ind imellem. Der kan det altsaa heller ikke nytte at give Adgang for konkurrerende Redskaber og gøre Retten for Aalegaardsejere illusorisk ved at spærre Farvandet længere ude. Jeg tror ikke, at dette Punkt indeholder nogen som helst Fare, for der kan, som det ogsaa er blevet fremhævet, faktisk ikke drives mere Aalerusefiskeri i denne Bugt, end der for Tiden drives; man vilde derved altsaa kun forhindre, at der kom Frifiskere ind og maaske satte Ruser paa tværs af disse Aalegaarde og derved gøre Ejendomsretten aldeles illusorisk. Det er det, man vil forhindre ved denne Bestemmelse, og derfor tror jeg ogsaa, at den maa blive staaende. Altsaa, Hovedanken mod § 6, mener jeg, falder bort, naar man ser ret paa Sagen og tager Hensyn til, at det er en almindelig Bestemmelse, vi have givet her i Loven, en Bestemmelse, som ganske vist ogsaa vil have almindelig Betydning, fordi Aalegaardsfiskeriet, som jeg har paavist, netop i Hovedsagen finder Sted paa de Kyster, hvor § 6 gælder fuldt ud. I Sammenhæng

med § 6 vil jeg omtale § 12. Det vil vel bemærkes, at § 6 jo kun omhandler Bestemmelserne mellem Aaleruserne indbyrdes, altsaa mellem konkurrerende Redskaber. Nu kommer jeg til § 12, som indeholder Bestemmelser om andre Redskabers Adgang til at fiske ind imellem de udsatte Aalegaarde. Nu maa man vel forstaa, at man kan komme ind imellem to Aalegaarde — selv om de altsaa have 250 Favnes Afstand — med andre Redskaber, og det med Redskaber, der ere af stor økonomisk Betydning; jeg nævnedes før Torskeruser. Denne § 12, mener jeg, bør affattes noget anderledes, saa at adskilligt flere Redskaber, end det er bestemt her i Forslaget, kunne faa Adgang til det fredede Areal mellem Aalegaardene, og jeg mener, at Aalegaardene og Bundgarnene her bør stilles ens over for moderne Redskaber. Maskestørrelsen er i Forslaget fastsat til 2 $\frac{1}{2}$ Tomme; jeg tror, det er nødvendigt at nedsætte den til 2 Tommer, et Redskab med denne Maskevidde vil ikke kunne fange nogen Vandreaal, en 2 Tommers Maske skal enhver Aal nok være saa snu at slippe igennem. Naar altsaa Maskestørrelsen 2 $\frac{1}{2}$ Tomme bliver nedsat til 2 Tommer, saa tror jeg, at man har givet aaben Adgang for alle Torskeruser, som bør kunne komme ind paa kortere Afstande. Endvidere bør der — det mener jeg er selvfølgelig — skelnes imellem bundsatte Redskaber og ikke bundsatte Redskaber. Det vilde jo være meningsløst at sætte Bestemmelser om Afstanden for et Sildegarn, som staaer med sit Underlig 2 à 3 Fod over Bunden. Aalene vandrer jo langs Bunden, og derfor er der ingen Grund til at forbyde et Sildegarn, som sættes nær Overfladen, og dem sættes der Masser af netop paa denne Aarstid for at fange Efteraarssild. Endvidere bør Vaaddræt og Ringning — det vil sige Omringning — af Stimfisk, Makrel og Sild, tillades om Dagen uden Hensyn til Afstanden mellem disse Redskaber. Det er jo bekendt, at Vandreaalen gaar ikke fra Ruserne om Dagen; det kan altsaa ikke genere Fiskeriet efter Vandreaal, som man vil beskytte, naar der fiskes om Dagen enten med Vaad eller med Net for altsaa at fange Stimfisk; det kan ikke have nogen som helst Indflydelse paa Aalens Gang, den gaar ikke paa Ruser om Dagen, og den kan selvfølgelig med Lethed undgaa den, idet den da ser Redskabet. Desuden maa man erindre, at det er meget sjældent — det er i alt Fald meget undtagelsesvis efter de Erfaringer, jeg har haft i de sidste Par Aar,